

Artikel 50.1 a – Domstolar som är behöriga att meddela beslut om europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Distriktsdomstolen i Prag 1 (enligt § 37 i lag nr 6/2002 om domstolar och domare)

Artikel 50.1 b – Myndighet som är behörig att inhämta kontoinformation

Distriktsdomstolen i Prag 1 (*Obvodní soud pro Prahu 1*) är behörig att inhämta kontoinformation (enligt § 37 i lag nr 6/2002 om domstolar och domare).

Artikel 50.1 c – Metoder för inhämtande av kontoinformation

Enligt § 128 i lag nr 99/1963, *civilprocesslagen* (*občanský soudní řád*), i dess ändrade lydelse, ska man på begäran och kostnadsfritt underrätta en domstol om alla omständigheter som är av betydelse för dess förfaranden och beslut.

Artikel 50.1 d – Domstolar till vilka ett överklagande kan inges mot ett beslut att inte meddela ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Överklaganden inges via den domstol vars beslut bestrids (§ 204.1 i lag nr 99/1963, *civilprocesslagen* (*občanský soudní řád*), i dess ändrade lydelse).

Regiondomstolarna (*krajské soudy*) har materiell behörighet. Den territoriella behörigheten ligger hos den regiondomstol vars region omfattar den distriktsdomstol som meddelade utslag i första instans. Den territoriella behörigheten för distriktsdomstolen i Prag 1 i första instans ligger enligt § 37 i lag nr 6/2002 om domstolar och domare hos stadsdomstolen i Prag (*Městský soud v Praze*).

Artikel 50.1 e – Myndigheter som utsetts som behöriga att ta emot, översända och delge det europeiska beslutet om kvarstad på bankmedel och andra handlingar

Distriktsdomstolen i Prag 1 (enligt § 37 i lag nr 6/2002 om domstolar och domare).

Artikel 50.1 f – Myndigheter behöriga att verkställa ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel

Distriktsdomstolen i Prag 1 (enligt § 37 i lag nr 6/2002 om domstolar och domare).

Artikel 50.1 g – I vilken utsträckning tillgångar på gemensamma bankkonton och förvaltarbankkonton kan beläggas med kvarstad

Gemensamma konton får endast beläggas med kvarstad med avseende på gäldenärens andel av medlen (§ 311a i lag nr 99/1963, *civilprocesslagen* (*občanský soudní řád*), i dess ändrade lydelse). Vad gäller konton som flera personer innehar gemensamt har alla i regel lika stora andelar av medlen (§ 2663 i lag nr 89/2012, *civillagen* (*občanský zákoník*), i dess ändrade lydelse).

Artikel 50.1 h – Bestämmelser om belopp som är undantagna från utmätning

Dessa bestämmelser finns i §§ 304a, 304b, 310 och 317–319 i lag nr 99/1963, *civilprocesslagen* (*občanský soudní řád*), i dess ändrade lydelse. Medlen är undantagna från utmätning om de till exempel är avsedda för betalning av löner, semesterlön och andra förmåner i stället för arbetslön. Detta gäller även medel upp till ett belopp av dubbla levnadslöner, sociala förmåner och försörjningsstöd.

När det gäller medel avsedda för betalning av löner, semesterlön och andra förmåner i stället för arbetslön måste den ansvariga personen (dvs. gäldenären) lämna in en skriftlig förklaring till finansinstitutet (som förvaltar kontot) med uppgift om syftet med betalningen, det totala belopp som ska betalas ut och framför allt namnen på alla anställda med uppgift om det exakta beloppet för den ersättning som ska betalas till dem. Den ansvariga personens underskrift på förklaringen ska vara bestyrkt. Eftersom detta är en rättegångshandling av den ansvariga personen måste den undertecknas i den ansvariga personens (den juridiska personens) lokaler av en person som är bemyndigad att agera på den juridiska personens vägnar vid en domstol, i enlighet med § 21 i *civilprocesslagen*. Finansinstitutet är inte skyldigt eller bemyndigat att granska förklaringen och kommer inte att undersöka om de utbetalda förmånerna faktiskt har använts för ett visst ändamål. Det kommer att betala fordringarna från den ansvariga personens anställda inom ramen för kontots saldo (inklusive medel som kommer in på kontot senare, om det ursprungliga beloppet är otillräckligt). Detta gäller även medel upp till ett belopp av dubbla levnadslöner. I detta fall måste finansinstitutet också göra betalningen på den ansvariga personens begäran, oberoende och utan ingripande av en domstol (om den ansvariga personen skickar begäran till en domstol, fattar domstolen inget beslut om den, utan vidarebefordrar den bara till finansinstitutet så att det kan betala ut de berörda medlen). Det krävs ingen undersökning om vad medlen ska användas till. Finansinstitutet underrättar endast domstolen om att det har betalat ut det berörda beloppet till den ansvariga personen. Därefter ska mottagaren informeras om detta så att denne inte svävar i ovisshet om huruvida finansinstitutet har följt domstolsbeslutet i fall att en ofullständig betalning av det begärda beloppet har gjorts. Om denna betalning dock inte berör mottagaren på något sätt behöver mottagaren inte informeras om den. I övriga fall är sådana belopp uteslutna enligt lag (t.ex. sociala förmåner eller krav från upphovsmän).

Artikel 50.1 i – Eventuella bankavgifter för genomförande av likvärdiga nationella beslut och för tillhandahållande av kontoinformation samt vilken part som ska betala dessa avgifter

Ja. Bankerna har rätt att ta ut avgifter för genomförandet av likvärdiga nationella beslut i enlighet med sin avgiftsskala. Avgiftsskalan fastställs genom överenskommelse mellan gäldenären och banken enligt lag, och det finns lagstadgade begränsningar för sådana överenskommelser.

Bankerna har också rätt att ta ut avgifter för information, om de har kommit överens med kunden om detta. Detta beror på den berörda avgiftsskalan, och kontoinnehavaren ansvarar för den preliminära och slutliga betalningen av avgifterna.

Artikel 50.1 j – Skalan för avgifter eller andra regler om avgifter som får tas ut av en myndighet eller ett annat organ för att verkställa ett beslut om kvarstad

Domstolsavgifter regleras genom lag nr 549/1991 om domstolsavgifter, i dess ändrade lydelse. Avgifterna för förfaranden anges i form av ett belopp eller en procentsats för avgifter som grundar sig på ett belopp. Procentsatsen beräknas som produkten av grundbeloppet och avgiften. Enskilda avgifter fastställs i en avgiftsskala som bifogas lagen. Lagen gäller både för förfaranden i första instans och för överklaganden.

Avgifterna ska betalas när betalningsskyldigheten uppstår, t.ex. när en ansökan om att inleda ett förfarande inges.

För bankavgifter fastställs avgiftsskalan genom överenskommelse mellan gäldenären och banken enligt lag, och det finns lagstadgade begränsningar för sådana överenskommelser.

Avgiftsskalan fastställs genom överenskommelse mellan gäldenären och banken enligt lag, och det finns lagstadgade begränsningar för sådana överenskommelser.

Artikel 50.1 k – Rangordning av likvärdiga nationella beslut

Enligt nationell lagstiftning ska likvärdiga nationella beslut inte rangordnas.

Artikel 50.1 l – Domstolar eller verkställande myndigheter behöriga att pröva en ansökan om rättsmedel

För beslut enligt artikel 33.1 a och artikel 34.1 eller 34.2 är distriktsdomstolen i Prag 1 (*Obvodní soud pro Prahu 1*) är behörig (enligt § 37 i [lag nr 6/2002 om domstolar och domare](#)).

Artikel 50.1 m – Domstolar till vilka ett överklagande ska ges in och, i förekommande fall, tidsfrist för överklagande

Överklaganden inges via den domstol vars beslut bestrids senast 15 dagar efter den skriftliga delgivningen av beslutet (§ 204.1 i lag nr 99/1963 i [civilprocesslagen](#)), i dess ändrade lydelse).

Artikel 50.1 n – Domstolsavgifter

Domstolsavgifter regleras genom lag nr 549/1991 [om domstolsavgifter](#), i dess ändrade lydelse. Avgifterna för förfaranden anges i form av ett belopp eller en procentsats för avgifter som grundar sig på ett belopp. Procentsatsen beräknas som produkten av grundbeloppet och avgiften. Enskilda avgifter fastställs i en avgiftsskala som bifogas lagen. Lagen gäller både för förfaranden i första instans och för överklaganden.

Avgifterna ska betalas när betalningsskyldigheten uppstår, t.ex. när en ansökan om att inleda ett förfarande inges.

Artikel 50.1 o – Språk som godtas för översättning av handlingar

Tjeckien erkänner **slovakiska** som godtagbart främmande språk.

Senaste uppdatering: 10/06/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.